

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ 12^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΣΔΕΠ

Το 12^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Συλλόγων ΔΕΠ θα διεξαχθεί σε μια περίοδο που στη χώρα μας, σε ολόκληρη την ΕΕ αλλά και στις περισσότερες χώρες του κόσμου, στο όνομα της υπέρβασης της καπιταλιστικής κρίσης και της ενίσχυσης της καπιταλιστικής κερδοφορίας, οξύνεται η επίθεση στα δικαιώματα και τις κοινωνικές κατακτήσεις των εργαζομένων. Παράλληλα, κλιμακώνονται οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις σε βάρος των λαών, με τη μορφή πολεμικών επιχειρήσεων ή αποσταθεροποιήσεων κρατών και περιοχών.

Στη χώρα μας, κυβέρνηση και ΕΕ γενικεύουν και κλιμακώνουν την επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα και στους αυτοαπασχολούμενους, αφαιρώντας τους όσα είχαν κατακτήσει με θυσίες και αγώνες. Επιταχύνουν την αντιδραστική αναδιάρθρωση του Δημοσίου, καταργούν τα όποια δικαιώματα έχουν απομείνει στις εργασιακές συνθήκες, τους μισθούς, τις συλλογικές συμβάσεις, την Κοινωνική Ασφάλιση, για να στηρίξουν τους μεγαλοεπιχειρηματίες και την κερδοσκοπική τους δράση στους τομείς της Υγείας-Περιθαλψής, της Ασφάλισης, της Εκπαίδευσης. Επιχειρούν να αναιρέσουν στην πράξη ακόμη και το δικαίωμα στην απεργία.

Η Εκπαίδευση, σε όλες τις βαθμίδες, οδηγείται μεθοδικά στην πλήρη ιδιωτικοποίηση και την επιχειρηματική λειτουργία. Τα δικαιώματα των εργαζομένων στην εκπαίδευση χτυπιούνται βράναυσα. Η ανανέωση του επιστημονικού δυναμικού έχει σταματήσει, ενώ ταυτόχρονα πολλοί επιστήμονες, ιδιαίτερα νέοι άνθρωποι, ωθούνται στην αποδημία. Ο οικονομικός στραγγαλισμός, οι απολύσεις-διαθεσιμότητες, οι διαρθρωτικές αλλαγές και το νομικό πλαίσιο έχουν ανοίξει διάπλατα το δρόμο για να αποκομίζουν κέρδη από το «προϊόν εκπαίδευση και έρευνα» οι μεγαλοεπιχειρηματίες και μεγαλοεργολάβοι.

Η καπιταλιστική κρίση αξιοποιήθηκε από την άρχουσα τάξη για να εφαρμόσει το σχέδιό της για την εκπαίδευση: το Πανεπιστήμιο, το εκπαιδευτικό σύστημα συνολικά, όπως και όλος ο δημόσιος τομέας, να υπαχθούν στις εντολές του κεφαλαίου. Οφείλουν να παράγουν απόφοιτους απόλυτα υποταγμένους στις ανάγκες της εργοδοσίας, πειθήνιους σε αντιλαϊκές πολιτικές, με γνώσεις που έχουν ημερομηνία λήξης. Να παράγουν ερευνητικά «προϊόντα» αξιοποιήσιμα για επιχειρηματική κερδοφορία, να «βγάζουν τα έξοδά τους» χωρίς να επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό, ώστε αυτός να διατίθεται για τις ανάγκες των μονοπωλίων. Να παρέχουν εκπαιδευτικές υπηρεσίες επί πληρωμή (δίδακτρα). Οφείλουν δε να έχουν διδάσκοντες και ερευνητές που θα λειτουργούν ως manager για τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρήσεων. Επί πλέον, ο χώρος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης οφείλει να ανοίξει σε άμεσες επιχειρηματικές δραστηριότητες, όπως αυτές των «κολεγίων», αλλά και των «προϊόντων» δια βίου εκπαίδευσης που προσφέρουν πλέον, έναντι διδασκτρών, και τα δημόσια ΑΕΙ. Παράλληλα, η διοικητική και τεχνική υποστήριξη, η φοιτητική μέριμνα, η φύλαξη και καθαριότητα γίνονται πεδίο κερδοφορίας εργολάβων επάνω σε διαλυμένες εργασιακές σχέσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα τελευταία 4 χρόνια, λόγω συνταξιοδότησης (βεβιασμένης και μη), έχει αποχωρήσει κατά μέσο όρο το 30% των διοικητικών υπαλλήλων, χωρίς να έχουν γίνει νέες προσλήψεις.

Η προώθηση των αντιδραστικών εξελίξεων στα ΑΕΙ πάει χέρι-χέρι με το δόγμα «νόμος και τάξη». Κυβέρνηση και διοικήσεις των ΑΕΙ επιβάλλουν ιδιωτική αστυνομία, καταργούν τα τελευταία ψήγματα του ασύλου, απαιτούν ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, κλείνουν τις πόρτες στους εκπροσώπους φοιτητών και εργαζομένων από τα όργανα. Ο αυταρχισμός, ο εκφοβισμός, η καταστολή και συκοφάντηση της συνδικαλιστικής δράσης είναι τα μέτρα που επιστρατεύουν, προκειμένου να επιβάλουν τις απολύσεις, την υποχρηματοδότηση, την ιδιωτικο-οικονομική λειτουργία των ΑΕΙ, εμφανίζοντάς τα ως «αναγκαίο κακό» λόγω της οικονομικής κρίσης.

Το πανεπιστημιακό κίνημα

Το προηγούμενο διάστημα, οι δυνάμεις της ΔΗΠΑΚ, συνάδελφοι που σέβονται και υπερασπίζονται το ρόλο τους ως δάσκαλοι και ερευνητές, δώσαμε τη μάχη απέναντι στο εμπορευματοποιημένο-ιδιωτικοποιημένο Πανεπιστήμιο, ενάντια στην εφαρμογή των αντιδραστικών αλλαγών. Οι κινητοποιήσεις φοιτητών, εργαζομένων, μελών ΔΕΠ εμπόδισαν τις (μέσω της διαθεσιμότητας) μαζικές απολύσεις Διοικητικού/Τεχνικού προσωπικού. Παραμένει ωστόσο σοβαρό πρόβλημα η αναντιστοιχία της μαζικότητας και των στόχων των συλλόγων ΔΕΠ, σε σχέση με την επίθεση που δέχονται η Ανώτατη Εκπαίδευση και οι λειτουργοί της.

Κατά τη διετία από το προηγούμενο συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ, η ΔΗΠΑΚ έβαλε σε δράση όλες τις δυνάμεις. Ανέδειξε τα προβλήματα και τις αιτίες τους, συνέδεσε αυτά που γίνονται στο πανεπιστήμιο με αυτά που γίνονται στην κοινωνία. Αποκάλυψε τη στρατηγική της ΕΕ και των ελληνικών κυβερνήσεων, αλλά και τις αυταπάτες «αντιμνημονιακών» τοποθετήσεων, οι οποίες καλύπτουν τη στρατηγική των μονοπωλίων στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Ενημέρωνε τους συναδέλφους με συνεχείς ανακοινώσεις. Δραστηριοποιήθηκε ενάντια στην εφαρμογή του αντιλαϊκού νέου νόμου-πλαίσιο στο σύνολο του. Έδειξε το δρόμο της αντιμετώπισής του μέσα από ανυποχώρητη πάλη και αγωνιστική στάση, χωρίς συμβιβασμούς και αυταπάτες. Υπερασπίστηκε το πανεπιστήμιο απέναντι στους συκοφάντες, χωρίς να ωραιοποιεί την υπάρχουσα κατάσταση. Απέρριψε το υπάρχον δήθεν «δωρεάν» πανεπιστήμιο και πρόβαλε την ανάγκη να διαμορφωθεί μια Ανώτατη Εκπαίδευση για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και όχι για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Συνέβαλε καθοριστικά, σε συνεργασία με το ΜΑΣ και τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ στα ΑΕΙ, για να οργανωθεί η πάλη σε πανελλαδικό και σε τοπικό επίπεδο. **Η ΔΗΠΑΚ έριξε βάρος στην ανάπτυξη της δράσης των συλλόγων και στήριξε την κοινή δράση συλλόγων ΔΕΠ, αλλά και συλλόγων ΔΕΠ με συλλόγους εργαζομένων στα ΑΕΙ και φοιτητών, με στόχο την παρεμπόδιση των αντιδραστικών αλλαγών στην Ανώτατη Εκπαίδευση.**

Στην αντίπερα όχθη, η πλειοψηφία της διοίκησης της ΠΟΣΔΕΠ (ΚΙΤΑΝ, ΑΡΜΕ, ΑΣΚΕΥ/γιατροί) που αναδείχτηκε στο 11ο Συνέδριο και που αντιπροσωπεύει πολιτικά τις δυνάμεις της συγκυβέρνησης, εξέφρασε την κατηγορία συναδέλφων που βλέπουν στο νέο νόμο-πλαίσιο την ευκαιρία ανάδειξής τους με επιχειρηματικά κριτήρια. Υπεράσπισε με πάθος το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο, στήριξε με κάθε μέσο την περαιτέρω διάλυση του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου, ξεπέρασε ακόμα και τις ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ σε κυβερνητικό συνδικαλισμό. Έφτασε στο σημείο να υποστηρίζει ανοιχτά την παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου. Επιχείρησε να φρενάρει κάθε αγωνιστική διάθεση των συναδέλφων, ενώ πρόβαλε ως αγώνες τις επαφές και τις συναντήσεις της με τα υπουργεία και τους λεονταρισμούς της για προσφυγές στα δικαστήρια. Μετά βίας ψέλλιζε πότε-πότε κάποιες διαμαρτυρίες για τη συρρίκνωση του μισθού μας και της κρατικής χρηματοδότησης, μόνο και μόνο για να διασώσει τα προσχήματα. Οι παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού ΚΙΤΑΝ, ΑΡΜΕ, ΑΣΚΕΥ φέρουν βαριά ευθύνη για τη γενίκευση του συνδικαλισμού του «καναπέ» και την ενίσχυση της παραγοντίστικης δράσης της Ομοσπονδίας, το συνδικαλισμό των δικαστικών προσφυγών.

Η «Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων» (ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ, ΔΙΚΤΥΟ και άλλοι) επικεντρώθηκε σε «αντιμνημονιακές» κορώνες, την ίδια ώρα που έριχνε συστηματικά γέφυρες προς την ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ, «στη βάση των ελάχιστων κοινών διεκδικήσεων», π.χ. για την αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ. Το περίφημο «πρόταγμα του δημοκρατικού, αυτοδιοίκητου/αυτόνομου πανεπιστημίου» δεν είναι τίποτα άλλο από το Πανεπιστήμιο που αναζητά ίδιους πόρους για να επιβιώσει, όμηρος στην ιδιωτική χρηματοδότηση και τις χορηγίες. Και ενώ ανήγαγε τον αγώνα κατά των νέων Συμβουλίων Ιδρύματος σε «μάχη των μαχών», στελέχη της συμμετείχαν ως υποψήφιοι Πρυτάνεις στις πρόσφατες εκλογές, αποδέχτηκαν στην πράξη τόσο τις αρμοδιότητες των Συμβουλίων Ιδρυμάτων, όσο και την προώθηση της εφαρμογής του νόμου. Καλλιεργεί δε συστηματικά την αυταπάτη της λύσης των προβλημάτων της Εκπαίδευσης μέσω της κυβερνητικής εναλλαγής. Αναμένοντας αυτή την εναλλαγή, προβάλλει διεκδικήσεις για τον κλάδο που υποτάσσονται στο «ρεαλισμό» των οικονομικών δυνατοτήτων της χώρας.

Είναι ξεκάθαρο πως τα αποτρόπαια σχέδια της πλουτοκρατίας για τα Πανεπιστήμια δεν είναι παρά ένα κομμάτι της γενικότερης αντιλαϊκής πολιτικής. Η σχεδόν αποκλειστική επικέντρωση του κινήματος στο μοντέλο διοίκησης δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει και να εμποδίσει την εφαρμογή μιας σειράς ρυθμίσεων που εισήγαγαν οι νέοι νόμοι, όπως η κατάργηση του ασύλου, η συρρίκνωση της φοιτητικής μέριμνας, η λεγόμενη αξιολόγηση. **Η πάλη του πανεπιστημιακού κινήματος δε θα να είναι αποτελεσματική αν δε συνδέει και δεν αντιμετωπίζει ενιαία τις αναδιρθρώσεις στο Πανεπιστήμιο και εκείνες που προωθούνται ευρύτερα στη χώρα μας, αν δεν εδραιώσει συμμαχίες με τους φοιτητές, με τους άλλους εργαζομένους στο Πανεπιστήμιο, με το ευρύτερο λαϊκό κίνημα.**

Απαιτείται να εξοβελιστεί το πνεύμα αναμονής και απάθειας. Κάθε συνάδελφος που δε βλέπει τον εαυτό του σαν εκκολαπτόμενο επιχειρηματία πρέπει να μπει στη δράση. Να αλλάξει ο συσχετισμός δυνάμεων, να απομονωθεί και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός και όσοι σπέρνουν αυταπάτες.

Απαιτείται οργανωμένη αντίδραση στην αντιλαϊκή πολιτική των κυβερνήσεων, της ΕΕ και των υποστηρικτών της. Κοινός αγώνας με το Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών και το ταξικό εργατικό κίνημα. Η λύση δεν βρίσκεται σε πολιτικές που υποτάσσονται στις ορέξεις του κεφαλαίου και καυγαδίζουν για την εξουσία και για τη μορφή διαχείρισης. Η πάλη για τα καθημερινά προβλήματα θα είναι αποτελεσματική, μόνον αν συνδυαστεί με την πάλη για ριζική αλλαγή της κοινωνίας, για μια κοινωνία που θα έχει ως κινητήρια δύναμη την ανθρώπινη ευημερία και όχι το επιχειρηματικό κέρδος.

~ . ~ . ~

Οι βασικοί άξονες της Παιδείας που έχει ανάγκη ο τόπος

Μπροστά στην κρίσιμη καμπή που βρίσκεται η Ανώτατη Εκπαίδευση, είναι αναγκαίο να παλέψουμε για τη ριζική ανατροπή της σημερινής κατάστασης. Να απαιτήσουμε επιστημονικό σχεδιασμό και κεντρικό προγραμματισμό της Ανώτατης Εκπαίδευσης, που θα στηρίζει την οικονομική, κοινωνική, επιστημονική, μορφωτική ανάπτυξη της χώρας και θα στοχεύει στην κάλυψη των διαρκώς αυξανόμενων λαϊκών αναγκών.

Η αναμόρφωση της Ανώτατης Εκπαίδευσης που έχει ανάγκη ο λαός μας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς σύγκρουση με τους μηχανισμούς της ΕΕ, του ΔΝΤ, του ΟΟΣΑ και των άλλων κέντρων που υπαγορεύουν την πολιτική στην παιδεία, στην εργασία, συνολικά στην κοινωνική ζωή. Το καθήκον αυτό επαφίεται στους φοιτητές, τους διδάσκοντες και τους εργαζόμενους στα Πανεπιστήμια, τα ΤΕΙ και τα Ερευνητικά Κέντρα, οι οποίοι εντάσσουν τις φιλοδοξίες και την αγωνιστικότητά τους στην προσπάθεια για να απαλλαχτεί η ανθρώπινη ζωή από το μόχθο, τις στέρησεις, την αμάθεια, τις προλήψεις. Επαφίεται στο λαϊκό κίνημα να εντάξει το καθήκον αυτό στον αγώνα του για μια καλύτερη κοινωνία.

Στα πλαίσια αυτά, οι βασικοί άξονες της Παιδείας για την οποία αγωνίζεται η ΔΗΤΑΚ είναι οι ακόλουθοι:

- Η Ανώτατη Εκπαίδευση να είναι αποκλειστικά Δημόσια, Δωρεάν και Ενιαία, χωρίς οικονομικά εμπόδια πρόσβασης σε αυτήν, χωρίς αναχρονιστικούς-αντιεπιστημονικούς διαχωρισμούς σε πανεπιστημιακή και μη πανεπιστημιακή ανώτατη εκπαίδευση, χωρίς διαχωρισμούς σε Σχολές και Τμήματα διαφορετικών ταχυτήτων, ακαδημαϊκών επιπέδων, επαγγελματικών προοπτικών.
- Η απόκτηση του πτυχίου να αποτελεί τη μοναδική προϋπόθεση για την άσκηση επαγγέλματος, χωρίς τη διαμεσολάβηση μηχανισμών διαπίστευσης επαγγελματικής ικανότητας των αποφοίτων.
- Οι μεταπτυχιακές σπουδές να είναι δωρεάν, οργανωμένες σε ενιαίο κύκλο, να οδηγούν στην παραγωγή νέας γνώσης και να καταλήγουν αποκλειστικά σε διδακτορικό δίπλωμα.
- Η έρευνα να υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες, μακριά από τα ιδεολογικά, πολιτικά, οικονομικά συμφέροντα των επιχειρηματιών. Να χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό, σε ύψος που να καλύπτονται με επάρκεια όλοι οι τομείς της και να συμμετέχει σ' αυτήν το σύνολο των ιδρυμάτων και των ερευνητών.
- Στο πλαίσιο συνολικής αναδιάρθρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος, να καθιερωθεί υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή και ενιαίο βασικό δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο, για τη διεύρυνση της γενικής εκπαίδευσης.
- Μετά τη δωδεκάχρονη εκπαίδευση, ανάπτυξη ενός αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν συστήματος επαγγελματικών σχολών ενταγμένων στο εκπαιδευτικό σύστημα, για τα επαγγέλματα που η άσκησή τους δεν απαιτεί πανεπιστημιακές σπουδές.

Διεκδικούμε:

- Κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών και ερευνητικών αναγκών αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό. Κάλυψη των ελλείψεων της δημόσιας εκπαίδευσης (μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό, υλικοτεχνική υποδομή, δωρεάν παροχή βιβλίων και συγγραμμάτων, σίτιση-στέγαση για όλους, κ.ά.). Να καλύψει το κράτος όλες τις απώλειες από το «κούρεμα» των ταμειακών υπολοίπων των ΑΕΙ, των ασφαλιστικών ταμείων και των νοσοκομείων.
- Να απαλειφθεί κάθε δυνατότητα επιχειρηματικής δραστηριότητας και δημιουργίας εταιρειών οποιουδήποτε τύπου (κερδοσκοπικές, εμπορικές, τεχνοβλαστοί, ΙΕΚ, ΚΕΚ, κτλ) είτε για τα ίδια τα πανεπιστήμια, είτε για μέλη ΔΕΠ.
- Να μην επιτρέπεται η λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων υπό μορφή κολεγίων, να καταργηθεί το «εθνικό πλαίσιο» επαγγελματικών προσόντων, να μην εφαρμοστεί η εξίσωση των τρίχρονων σπουδών με τις τετράχρονες και πεντάχρονες των ΑΕΙ. Να καταργηθούν οι νόμοι 4009/11 και 4076/12.
- Να θεσμοθετηθεί η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση για το σύνολο του ΔΕΠ. Καμιά περικοπή στο εφάπαξ και τις συντάξεις. Άμεση επιστροφή των μέχρι τώρα απωλειών. Νέο πανεπιστημιακό μισθολόγιο με άξονες: α) κατάργηση του επιδοματικού χαρακτήρα με ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό, β) αναγκαίες αυξήσεις για αξιοπρεπή διαβίωση και επιστημονική ενημέρωση, κλιμάκωση των μισθών αναλογικότερα προς τις κατώτερες βαθμίδες με βάση τις 2.000 ευρώ για τη χαμηλότερη βαθμίδα, γ) καθιέρωση της σύνταξης στο 80% του μισθού του τελευταίου εργασιακού έτους, και δ) αξιοπρεπή, δωρεάν και χωρίς χαράτσια ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε ένα αναβαθμισμένο δημόσιο σύστημα Υγείας.
- Διορισμοί μελών ΔΕΠ και διοικητικού/τεχνικού προσωπικού που να καλύπτουν τις εκρηκτικές ανάγκες των Ιδρυμάτων. Να μην εφαρμοστεί καμιά μορφή «εφεδρείας» στο δημόσιο τομέα. Μόνιμη και σταθερή δουλειά του διοικητικού και λοιπού προσωπικού, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων.
- Να μην εφαρμοστούν οι αντιδραστικές αναδιρθώσεις στα ΑΕΙ που στοχεύουν στην διαμόρφωση ευέλικτων αναλώσιμων εργαζόμενων, πηγή φτηνής εργατικής δύναμης για τα συμφέροντα του κεφαλαίου (αλλοίωση προγραμμάτων σπουδών, προγράμματα ταχείας εκπαίδευσης, ECTS/παράρτημα διπλώματος, διασφάλιση ποιότητας, επώνυμες έδρες, κτλ).
- Να μην εφαρμοσθούν σχέδια συγχωνεύσεων, που με πρόσχημα την υπάρχουσα κατάσταση της Ανώτατης Εκπαίδευσης, υπηρετούν την ολοκληρωτική παράδοσή της στις επιδιώξεις της ιδιωτικής κερδοφορίας, στην ενίσχυση των κάθε είδους ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, στο χτύπημα των δικαιωμάτων εργαζομένων και φοιτητών.
- Να μην εγκαταλείπει κανένας φοιτητής τις σπουδές του για οικονομικούς λόγους. Να εξασφαλιστεί η απρόσκοπτη συνέχιση των σπουδών για κάθε φοιτητή, στο αντικείμενο που εισάχθηκε. Άμεση οικονομική ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας και της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων. Δωρεάν στέγαση-σίτιση για όλους όσοι σπουδάζουν μακριά από τις οικογένειές τους. Κατάργηση κάθε μορφής διδάκτρων σε οποιοδήποτε επίπεδο. Επίδομα για όσους φοιτητές δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις οικονομικές απαιτήσεις των σπουδών. Παροχή υποτροφιών για όλους τους υποψήφιους διδάκτορες.
- Ενίσχυση των δημοκρατικών συλλογικών διαδικασιών ως απάντηση στην ένταση της αυταρχικότητας και καταστολής στα ΑΕΙ.

Ιανουάριος 2015

Δε θα έρθουν καλύτερες μέρες όσο κρατάμε το κεφάλι σκυμμένο.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στις πολιτικές που καταδικάζουν το επιστημονικό και κοινωνικό μας μέλλον και το μέλλον του τόπου μας.

Απαιτούμε κατάργηση των μνημονίων, μονομερή διαγραφή του χρέους, αποδέσμευση από την ΕΕ.

Απαιτούμε ένα καλύτερο αύριο.

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ-ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΔΗΤΑΚ ΑΕΙ